

Fragment del discurs pronunciat pel nostre candidat Sr. Castellví

En el míting electoral de les esquerres s'atacà l'actuació dels nostres homes durant la dictadura.

A continuació publiquem la resposta que un dels candidats, el senyor Ignasi Castellví, donà a les infundades i insidioses manifestacions del senyor Rovira i Virgili:

I amb tot el sentiment de la nostra ànima, deixem al senyor Ruiz Lecina i les qüestions socials candents que aquest nom, ens suscita, i anem a encetar una fruita una mica més agra. Anem a dedicar quatre mots al senyor Rovira i Virgili. Aquest polític esquerrà, ens feu una impressió deplorable. El vàrem trobar tan desplaçat, tant buit, amb una oratòria tant falsa, que els seus atacs i els seus "latiguillos", ens produïen per a la seva persona més llàstima que enuig.

El senyor Rovira Virgili ens retragué el seu caràcter d'historiador, i a fé, que demostrà tan pobres condicions que el seu editor li haurà de pregar que tanqui la boca per a no perjudicar la venda de la seva Història de Catalunya. (Rialles).

Ens digué el senyor Rovira i Virgili que la Lliga no tenia homes.

Que el crèdit i anomenada de polítics preparats de que gaudeix Lliga Catalana, és del tot injustificat. La Lliga, segueix l'orador, tenia dos homes: En Prat i en Cambó. De Prat eren tots els encerts i les errades d'en Cambó. Desaparegut Prat, tan sols resta a la Lliga en Cambó, per a trencar tot el que toqui. (Rialles).

No obstant, el senyor Rovira i Virgili, amb les giragones polítiques, que l'han fet passar per la redacció de tots els periòdics polítics catalans i madrilenys, no recordant-se de la història de les seves variacions polítiques, ha oblidat també el que va escriure sobre en Cambó en el seu llibre "Els polítics Catalans".

Escolteulo:

Ni Prat és solament un ideòleg, ni Cambó es limita, com a leader, a portar a la pràctica el pla que altres han concebut. En l'orientació i en l'obra de la Lliga, té Cambó, com Prat, una part principal."

"La seva concepció política és moderna, europea. Es un home d'idees obertes, tolerant, que ràpidament es fa càrrec de les coses, (poc sensibles a certs escrúpols de la política puritana). Tindrà aquest tipus de polític les seves bones qualitats i els seus defectes. Però cal reconèixer que és el tipus del polític europeu d'avui." (Aplaudiments).

Ja veieu quin màgic poder d'adaptació i de variació té aquest historiador català, tan bon periodista com mal polític.

Com si no en tingués prou amb aquesta demostració, ens volgué ensenyar que els homes catalanistes d'aquesta casa, havien trait la causa de Catalunya i de la llibertat, ajupint-se i col·laborant amb el dictador Primo de Rivera.

Per a corroborar la seva afirmació ens llegeix unes ràtles d'una editorial d'un estimat amic nostre, qual catalanitat corre parelles amb el seu ample esperit liberal i democràtic.

Vosaltres jutjareu, del procediment d'aquest historiador, que va cercant conceptes truncats, incomplets d'un article i que a més vol prescindir de l'ambient en que aquell es produí i els fets anteriors i posteriors al mateix. (Molt bé).

Es cert que en l'article alludit es parla de col·laboració al Directori, però el senyor Rovira, silencia el paràgraf següent, en que aquesta col·laboració es condiciona i que diu així:

"Perxò, la nostra col·laboració no pot mancar-li al Directori, ja que ell no

trairà la paraula donada com la traïen els polítics del vell règim, i crearà l'organització regional d'Espanya.

Llavors, la nostra col·laboració, honrada i entusiasta, acabarà amb els prejudicis d'avui contra de Catalunya, i quan en la bandera gloriosa de les quatre barres no s'hi vegi més que el símbol del poble espill d'Espanya, l'Exèrcit, que n'ha prohibit l'ús, serà el primer de rétre-li el degut homenatge." (Aplaudiments).

Hi ha doncs, una col·laboració condicionada amb el compliment d'una condició: La de resoldre el problema regional de Catalunya i Espanya, segons havia promès el dictador.

No és possible tampoc oblidar la creença, fonamentada en paraules del dictador, del caràcter transitori i breu de la Dictadura, la situació desesperada en que es trovaven Catalunya i Espanya i el programa enganyosament simpàtic que sapigué presentar el General Dictador.

Ara bé senyors, el que ometé el senyor Rovira és el declarar la conducta dels nostres homes durant la dictadura, doncs, mentre certs republicans tarragonins, entre els que es comptava el que presidia l'acte, varen gastar els graons del govern civil, i encorvaren servilment l'espatlla, els nostres homes varen sofrir arreu la persecució més implacable. (Molt bé).

I aquí l'oblit més greu del senyor Rovira i Virgili. No es pot ésser historiador a mitges i tan més quan es té la teulada de vidre!

El senyor Rovira que es prengué cura d'arxivar aquella editorial d'un home de la Lliga, hauria d'haver fullejat la col·lecció del *Diari de Tarragona*, des de el 23 de setembre de 1923, fins el 28 de gener de 1930. I hauria pogut comprovar amb rubor, si és que encara n'hi resta, que el periòdic esquerrà de Tarragona, del qual ha estat i és inspirador i director espiritual el senyor Lloret, la gran quantitat de secreció bucal que va despesar per a obtenir de la Dictadura un profit personal a costes de llur dignitat política. No acabaria en tot el vespre si volgués llegir retalls, però n'hi ha un de preciós, escrit i publicat

UN LLIBRE QUE HA D'ADQUIRIR TOT CATALA

Es l'obra cabdal i definitiva del gran filòleg català, el Mestre Pompeu Fabra, en la qual ha treballat més de vint anys

Un volum de 1750 pàgs. magníficament relligat Pessetes 65 al comptat; a terminis de Pessetes 10 al mes, Pessetes 75.

Si desitja adquirir aquesta obra, talli i remeti'ns el següent cupó:

En _____
Carrer _____
Localitat _____
desitja rebre el Diccionari General de la Llengua Catalana (i pagar-lo) a terminis al comptat

LLIBRERIA CATALONIA
Ronda de Sant Pere, 3
B A R C E L O N A

ANTONI SEGU

Corredor de FINQUES

Méndez Núñez, 21, baixes

Tel. 748 R. i 748 X.

TARRAGONA

en una editorial del *Diari* del dia 28 de gener de 1930, unes hores abans de presentar la dimissió el General Primo de Rivera.

Diu així:

"Sinceramente creemos que el Jefe del Gobierno hace mal en preocuparse tan hondamente de episodios o habillitas vulgares, nacidas del despecho de unos pocos. ¿Qué hijo de vecino hará un llamamiento al vecindario por el simple hecho que al pasar le ladre un can?"

Debe, pues, seguir inmutable e inflexible su camino en pro de la salvación del país, dejando a un lado pequeñeces y marchando siempre serenamente hacia el objetivo perseguido".

El senyor Rovira, doncs, pot estar satisfet del seu discurs. Ens ha demostrat les seves grans aptituds per a comprometre els ideals dels amics i el partit que li toca el torn de defensar. (Grans aplaudiments).

(Segueix)

Conseqüència esquerrana

Quan tingueren lloc les eleccions de Diputats a Corts, el passat novembre, la Lliga, per demostrar la seva joia posava la bandera barrada. Això no era lícit segons els esquerrans catalaníssims que la volien fer arriar i promogueren avalots.

Diumenge, a les eleccions per a Concellers, guanyà l'Esquerra i a "càn Lloret", posaren també bandera i fins al carrer ballaven sardanes. Era lícit i estava bé i no hi havia res a dir, perquè ho feien ells.

El que no trobem tant bé, que perquè hagi guanyat un partit, en la lluita electoral a la Comissaria d'Ordre Públic, posin bandera i draps barrats als balcons. Els centres oficials han d'estar apartats de tot partidisme. El fer el contrari, és tenir un concepte feixista de l'Estat com té l'Esquerra que identifica Catalunya amb el seu partit.

COMARCAL

SANTA BARBARA

Tal com es preveia, la candidatura de Lliga Catalana ha sortit triomfant per una majoria immensa.

Els consellers elegits de Lliga Catalana són els mateixos que ara formen la majoria de l'Ajuntament, als quals el poble ha volgut reelegir per tal com administren amb tota rectitud llurs interessos.

Certament, Lliga Catalana hauria pogut anar al copo, però els dirigents van creure que això no s'adiu al règim democràtic.

El resultat de la votació ha confirmat plenament que, d'haver-s'hi anat, s'hauria guanyat. La Lliga obtingué 1.069 vots, i entre l'Esquerra i l'Agrupació Liberal n'obtingueren 701. D'aquestes dues candidatures, la d'Esquerra obtingué 364 vots, i la de l'Agrupació Liberal, 337.

SELVÀ DEL CAMP

Ha triomfat la "Unió Ciutadana Selvatana"

En la jornada de diumenge, no s'ha hagut de lamentar cap desgràcia personal, malgrat el nerviosisme d'un pujat to esquerrà que dominà tot el dia.

No quedà un sol vot esquerrà per ficar-se a l'urna, per molt apartat que n'estigués, doncs tots es mobilitzaren com un sol. El resultat és el següent:

Llista número 1, 816 vots; Llista número 2, 821 vots. Per consegüent, triomfa per cinc vots de majoria la candidatura número 2, d'Unió Ciutadana Selvatana, i li correspon constituir l'Ajuntament de la següent manera: consellers Francesc Banús Benet, Lluís Cristià Pàmies, Lluís Domingo Figuerola, Daniel Masdeu Fonts, Josep Milà Masdeu, Josep Ollé Roigé i Joan Vilalta Andreu, i per les minories, Josep Prats Martorell, Joan Catà Simó i Jacint Felip Cogul.

CABACES

Les eleccions municipals verificades el diumenge dia 14, en aquest poble, van transcórrer normalment. A les vuit del matí va quedar totalment constituïda la Mesa i a les quatre de la tarda comença l'escrutini, donant el següent resultat:

Lliga Catalana, llista núm. 2, 216 vots i dues paperetes en blanc; Esquerra Catalana Republicana, llista núm. 1, 208 vots. Per tant, queden elegits Consellers municipals Francesc Gibert Vall, Tomàs Amorós Algueró, Joan Llecha Bartolomé i Josep Queralt Vidal, de Lliga Catalana; Joan Masip Masip i August Vilalta Carnasa, d'Esquerra Catalana Republicana.

Per la nit, la societat "L'Harmonia", va volguer celebrar el triomf de les dretes, obsequiant a tota la concurrència reunida en el local social, que omplia la sala-café de gom a gom, amb cafè, pastes i licors i, al mateix temps, hi va haver-hi un lluit ball, executat per la banda de música del poble que dirigeix el mestre Josep Roselló, que va durar fins a mitja nit.

NOVES

RECTIFICACIO DEL CENS ELECTORAL.

Fins el dia 27 d'aquest mes, poden fer-se inclusions, exclusions i rectificacions en les llistes electorals.

A les oficines de Lliga Autonomista Republicana, s'atendrà a tots els que ho desitjin.

Cal que tots els nostres amics tinguin cura en assegurar el seu dret de sufragi.

Dimarts passat, morí a Barcelona, Na Marcel·lina Boada Barbé, Vidua de Artells, cunyada del metge d'aquesta ciutat i bon amic nostre senyor Lluís Soler.

Rebin els seus familiars el nostre condol.

BEBEU XAMPANY

FREIXENET

La beguda predilecta

Representant a la província

PERE BIGORRA

Colón, 57 i Tarragona

Llegiu i propagueu
«La Veu de Tarragona»

IMPRENTA DE JOSEP PIJOAN